

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Obdo/42/2022
Identifikačné číslo spisu: 1221201657
Dátum vydania rozhodnutia: 31.01.2023
Meno a priezvisko: JUDr. Alena Prieceľová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2023:1221201657.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Prieceľovej a členiek senátu JUDr. Gabriely Mederovej a JUDr. Lenky Praženkovej, v spore žalobcu: B. G. A., bytom Z. č. p. XXX, XXX 0X E., okr. A., Č. J., zastúpeného ULC Čarnogurský s.r.o., so sídlom Tvarožkova 5, 814 99 Bratislava, IČO: 35 975 016, proti žalovanému: Arca Capital Slovakia, a.s., so sídlom Plynárenská 71A, 821 09 Bratislava, IČO: 35 868 856, zastúpenému AG LEGAL s.r.o., so sídlom Landererova 8, 811 09 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 50 326 511, o nariadenie zabezpečovacieho opatrenia a neodkladného opatrenia, vedenom na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 8CbZm/10/2021, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 1CoZm/10/2021-1057 zo dňa 31. 08. 2021, takto

rozhodol:

I. Dovolanie žalobcu o d m i e t a.

II. Žalovaný m á n á r o k voči žalobcovi na náhradu trov dovolacieho konania

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava V ako súd prvej inštancie (ďalej tiež „prvoinštančný súd“), uznesením č. k. 8CbZm/10/2021-702 zo dňa 23. 03. 2021, svojím prvým výrokom návrh žalobcu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia a neodkladného opatrenia zamietol, súčasne druhým výrokom žalovanému nepriznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi.

2. Z odôvodnenia uznesenia prvoinštančného súdu vyplýva, že žalobca vo svojom návrhu, podaným elektronicky dňa 11. 03. 2021 pôvodne na Okresný súd Bratislava II a dňa 18. 03. 2021 postúpeným Okresnému súdu Bratislava V žiadal, aby súd nariadil zabezpečovacie opatrenie formou záložného práva na obchodný podiel žalovaného v spoločnosti YVEX s.r.o., so sídlom Plynárenská 7/A, 821 09 Bratislava, IČO: 36 369 420, zapísaná v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava, Oddiel: Sro, Vložka číslo: 23369/B, zodpovedajúci v plnom rozsahu splatenému vkladu žalovaného vo výške 3.386,-- eur, splatené: 3.386,-- eur, do

základného imania spoločnosti YVEX, s.r.o., IČO: 36 369 420, na zabezpečenie pohľadávky žalobcu vo výške 3.060.000,-- CZK s príslušenstvom titulom dosiaľ neuhradenej zmenkovej sumy z vlastnej zmenky č. 18818 vystavenej Arca Investments, a.s., IČO: 35 975 041 „bez protestu“ dňa 31. 01. 2020, a to až do momentu právoplatného zrušenia tohto zabezpečovacieho opatrenia, súčasne aby nariadil neodkladné opatrenie, ktorým súd uloží žalovanému ako spoločníkovi spoločnosti YVEX, s.r.o., IČO: 36 369 420, povinnosť zdržať sa akýchkoľvek úkonov, ktorými by previedol vlastnícke právo k obchodnému podielu žalovaného v spoločnosti YVEX, s.r.o., IČO: 36 369 420, zodpovedajúcemu v plnom rozsahu splatenému vkladu žalovaného vo výške 3.386,-- eur, splatené: 3.386,-- eur, a to až do momentu právoplatného zrušenia tohto neodkladného opatrenia.

3. Súd prvej inštancie po preskúmaní návrhu na nariadenie zabezpečovacieho a neodkladného opatrenia, riadiac sa ustanoveniami § 343 ods. 1, § 344, § 324 ods. 1, 2, 3, § 325 ods. 1, § 326 ods. 1, § 328 ods. 1, § 329 ods. 1, 2, 3 Civilného sporového poriadku (ďalej tiež „C. s.p.“) konštatoval nemožnosť vyhovieť predmetnému návrhu, nakoľko nie sú splnené zákonné predpoklady na nariadenie týchto opatrení. Uviedol, že žalobca právo uplatňované žalobou odvodzuje zo zmenky, ktorú predložil vo fotokópii ako prílohu návrhu. V zmenkovom vzťahu procesných strán žalobca vystupuje ako zmenkový veriteľ, ktorý právo zo zmenky nadobudol indosamentom (rubopisom), žalovaný vystupuje v pozícii vystaviteľa. Po predbežnom právnom posúdení žaloby mal súd prvej inštancie za zrejmé, že bez predloženia originálu zmenky ide o zjavne nedôvodnú žalobu, resp. návrh. Zdôraznil, že v konaniach vyplývajúcich zo zmenky je pre jej legitimačný charakter vždy potrebné vykonať dokazovanie prvopisom zmenky, a to pre odstránenie pochybností. V prejednávanej veci žalobca súdu nepreukázal, že je držiteľom prvopisu zmenky, z ktorej si uplatňuje zaplatenie zmenkovej sumy, a tým nepreukázal ani oprávnenosť ním uplatňovanej pohľadávky. Z fotokópie zmenky predloženej žalobcom nemal prvoinštančný súd za osvedčený právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným a z neho vyplývajúci nárok žalobcu na zaplatenie zmenkovej pohľadávky, na vymoženie ktorého žiada prostredníctvom inštitútu zabezpečovacieho a neodkladného opatrenia poskytnúť ochranu. V nadväznosti na tieto závery súd konštatoval nedôvodnosť žalobcom podaného návrhu, práve pre neosvedčenie primárneho predpokladu, a to existencie právneho vzťahu procesných strán. Ďalej konajúci súd uviedol, že žalobca bez predloženia originálu zmenky nepreukázal, že je reálnym držiteľom zmenky, a teda neunesol dôkazné bremeno tvrdenia a osvedčenia existencie ním uplatneného práva. Žalobcom uvádzané skutočnosti bez predloženia originálu zmenky zostávajú výlučne v rovine faktických tvrdení bez reálneho osvedčenia ich existencie aspoň v minimálnom rozsahu. Podmienky na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia v danom prípade preto neboli splnené, a to z dôvodu neosvedčenia aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, ako aj z dôvodu neosvedčenia obavy z ohrozenia exekúcie. V danom konaní žalobca nepresvedčil súd o potrebe nariadiť neodkladné opatrenie v záujme dosiahnutia ochranného účelu, ktorý je pre tento inštitút charakteristický. Jeho argumentačná línia síce vychádzala z konkrétnych skutočností, avšak žalobca tieto skutočnosti nijakým spôsobom nepreukázal, všetko zostalo len v polohe subjektívnych žalobcových tvrdení, bez reálneho preukázania relevantnými dôkazmi. Prvoinštančný súd v súvislosti s vyhodnotením potreby bezodkladne upraviť pomery medzi procesnými stranami skúmal splnenie predpokladov na nariadenie neodkladného opatrenia, vrátane osvedčenia dôvodnosti a trvania nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a dospel k záveru, že žalobca potrebu nariadenia neodkladného opatrenia dostatočne hodnoverne neosvedčil, nakoľko návrh obsahuje len jeho subjektívne tvrdenia, bez konkrétneho dôkazného preukázania. Na základe uvedených skutočností súd prvej inštancie ustálil, že žalobca nijakým spôsobom nepreukázal potrebu bezodkladne upraviť pomery medzi procesnými stranami, tak ako to má na mysli ustanovenie § 325 C. s. p., nepredložil žiadne relevantné listiny ako dôkazné prostriedky a navyše žalobca nepredložil originál zmenky, preto návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Rovnako z dôvodu absencie osvedčenia existencie základných predpokladov nariadenia zabezpečovacieho opatrenia, a to osvedčenie aktívnej legitímácie žalobcu s prihliadnutím na povahu zmenky a jej legitimačný účinok, rozhodol súd prvej inštancie o zamietnutí návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia v celom rozsahu. Vychádzajúc z tohto konštatovania nevzhladol súd priestor zaoberať sa skúmaním osvedčenia ďalších predpokladov nariadenia zabezpečovacieho opatrenia.

4. Na odvolanie žalobcu proti prvoinštančnému uzneseniu z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b/, d/, e/, f/, g/ a h/ C. s. p., Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací, uznesením č. k. 1CoZm/10/2021-1057 zo dňa 31. 08. 2021, uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 C. s. p., potvrdil.

5. Poukázaním na ustanovenia § 387 ods. 1, § 343 ods. 1, 2, 3, § 325 ods. 1 C. s. p., odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia konštatoval, že súd prvej inštancie sa správne prioritne zaoberal splnením podmienok na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia a správne dospel k záveru, že tieto nie sú splnené, pretože žalobca nepredložil súdu originál zmenky. Túto žalobca uložil do trezoru súdu prvej inštancie v rámci odvolacieho konania, avšak napriek odstráneniu vytýkaného nedostatku vedúceho k zamietnutiu návrhu žalobcu na nariadenie zabezpečovacieho a neodkladného opatrenia, odvolací súd považoval napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku za vecne správne.

6. Odvolací súd poukázal na vyjadrenie žalobcu, že „návrhom sa domáhal iba vydania zabezpečovacieho a neodkladného opatrenia, nežiadal zaplatenie zmenky a nebude iniciovať konanie vo veci samej“. Z uvedeného skutkového a právneho stavu odvolaciemu súdu vyplynulo, že žalobca má pohľadávku voči spoločnosti Arca Investments, a.s., ktorá je jeho dlžníkom, pričom túto pohľadávku žiada navrhovaným zabezpečovacím opatrením zabezpečiť majetkom tretej osoby (žalovaným), t. j. majetkom (obchodným podielom) patriacim žalovanému (Arca Capital Slovakia, a.s.). Odvolací súd konštatoval, že v danom prípade neboli splnené základné predpoklady na to, aby bolo zabezpečovacie opatrenie nariadené, keďže obchodný podiel, ktorý má byť predmetom záložného práva, nie je vo vlastníctve dlžníka žalobcu (Arca Investments, a.s.), ale je vo vlastníctve tretej osoby (Arca Capital Slovakia, a.s.), ktorá nie je dlžníkom žalobcu a nie je s ním v žiadnom vzťahu. Okrem uvedeného žalobca neosvedčil súdu, akým spôsobom sa „zlepší“ jeho pozícia ako veriteľa v prípade nariadenia navrhovaného zabezpečovacieho opatrenia, keďže voči spoločnosti Arca Investments, a.s., bolo dňa 14. 06. 2021 začaté konkurzné konanie, vedené pod sp. zn. 33K/24/2021, pričom jedným z účinkov začatia konkurzného konania je, že na majetok patriaci dlžníkovi nemožno pre záväzok dlžníka zabezpečený zabezpečovacím právom začať ani pokračovať vo výkone zabezpečovacieho práva (§ 14 ods. 5 písm. c/ zákona č. 7/2005 Z. z.). Voči žalovanému (Arca Capital Slovakia, a.s.) bolo dňa 01. 03. 2021 začaté reštrukturalizačné konanie a jedným z účinkov začatia reštrukturalizačného konania je, že pre zabezpečenú pohľadávku, ktorá sa v reštrukturalizácii uplatňuje prihláškou, nemožno začať ani pokračovať vo výkone zabezpečovacieho práva na majetok patriaci dlžníkovi (§ 114 ods. 1 písm. c/ zákona č. 7/2005 Z. z.). S poukazom na uvedenú skutočnosť nemožno mať podľa odvolacieho súdu za osvedčenú potrebu bezodkladne upraviť pomery medzi stranami sporu. Pokiaľ ide o obavu, že exekúcia bude ohrozená, odvolací súd poznamenal, že jedným z účinkov začatia konkurzného konania tiež je, že na majetok patriaci dlžníkovi nemožno začať konanie o výkon rozhodnutia alebo exekučné konanie; už začaté konania o výkon rozhodnutia alebo exekučné konania sa prerušujú (§ 14 ods. 5 písm. b/ zákona č. 7/2005 Z. z.), rovnako pre pohľadávku, ktorá sa v reštrukturalizácii uplatňuje prihláškou, nemožno začať konanie o výkon rozhodnutia alebo exekučné konanie na majetok patriaci dlžníkovi; už začaté konania o výkon rozhodnutia alebo exekučné konania sa prerušujú (§ 114 ods. 1 písm. b/ zákona č. 7/2005 Z. z.). S prihliadnutím na uvedené mal odvolací súd za to, že v čase rozhodovania o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho a neodkladného opatrenia osvedčenie obavy z ohrozenia exekúcie absentuje.

7. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C. s. p., v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C. s. p. tak, že úspešnému žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na ich náhradu v rozsahu 100 %.

8. Uznesenie odvolacieho súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 03. 10. 2021.

9. Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal v zákonom stanovenej lehote dovolanie žalobca (č. l. 1272 - 1288), vyvodzujúc jeho prípustnosť z ustanovení § 420 písm. f/ a § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p. Dovolaciemu súdu navrhol, aby zrušil dovolaním napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1CoZm/10/2021-1057 zo dňa 31. 08. 2021 a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Súčasne si uplatnil

náhradu trov dovolacieho konania.

10. Vo vzťahu k prípustnosti dovolania podľa § 420 písm. f/ C. s. p., žalobca (v ďalšom texte tiež ako „dovolateľ“) namietol, že odvolací súd svojím rozhodnutím zaťažil konanie vadou pripúšťajúcou tento dovolací dôvod, keď súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočnila jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. V rámci odôvodnenia prípustnosti dovolania v zmysle § 420 C. s. p. uviedol, že v prípade neodkladných opatrení nariadených pred začatím konania vo veci samej, pri ktorých súd neuloží povinnosť podať žalobu, neodkladné opatrenie konzumuje vec samu, a preto ho možno považovať za rozhodnutie vo veci samej; v takom prípade rozhodnutie odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdzuje alebo mení uznesenie súdu prvej inštancie o nariadení neodkladného opatrenia spadá pod definíciu rozhodnutia vo veci samej, a teda proti takému rozhodnutiu odvolacieho súdu je dovolanie prípustné. Vo vzťahu k prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p. tvrdí, že dôvody zabezpečovacieho a neodkladného opatrenia vzhľadom na individualitu skutkového stavu v civilnom sporovom konaní neboli doposiaľ riešené dovolacím súdom. Podľa dovolateľa odvolací súd zaťažil svoje rozhodnutie vadou nesprávneho právneho posúdenia veci podľa § 432 ods. 1 C. s. p.

11. Dovolateľ po označení napadnutého rozhodnutia, dovolacích dôvodov a po uvedení rozhodného skutkového a právneho stavu veci (bod III. dovolania) v IV. bode dovolania označenom ako „Dovolacie dôvody“ namietol nesprávne právne posúdenie veci. Poukázal na to, že odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie o zamietnutí návrhov na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia a neodkladného opatrenia z dôvodov, že žalobca nepreukázal dôvodnú obavu z ohrozenia exekúcie. V spojitosti s obavou ohrozenia exekúcie žalobca tvrdí, že v konaní riadne osvedčil skutočnosť odôvodňujúce nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. Práve nariadením navrhovaného zabezpečovacieho, resp. neodkladného opatrenia sa zabezpečí účel konania spočívajúci v zamedzení vzniku nenávratnej ujmy žalobcu a ohrozenia a zmarenia exekúcie. Samotná skutočnosť, že počas konkurzu alebo reštrukturalizácie nie je možné viesť exekúciu podľa zákona č. 233/1995 Z. z. znamená, že exekúcia pohľadávky žalobcu je očividne ohrozená. Ďalším dôvodom ohrozenia exekúcie je fakt, že v konkurznom konaní nebude žalobca uspokojený v plnej výške jeho pohľadávok, ale len v nízkej miere pomerne spolu s ostatnými veriteľmi. Dovolateľ tiež uviedol, že podľa výsledku hospodárskych informácií je v súčasnosti objektívne nemožné posúdiť bonitu Arca Investments, a to aj vzhľadom na skutočnosť, že spoločnosť sa nachádza v insolvenčnom konaní. Poukázal na ukracujúce úkony, ku ktorým dochádza nielen

pri spoločnosti Arca Capital Slovakia, ale k nim dochádza aj pri ďalších majetkovo prepojených spoločnostiach zo skupiny Arca, čoho príkladom je aj Arca Investments, a. s., IČO: 35 975 041 a ďalšie spoločnosti prepojené a ovládané spoločnosťou Arca Investments, ktorá je jediným akcionárom spoločnosti Arca Capital Slovakia, a. s., IČO: 35 868 856, t. j. žalovaného. V tejto súvislosti namietol aj arbitrárny a nesprávny záver súdu prvej inštancie, že v dôsledku reštrukturalizácie nedôjde k zníženiu majetku, čo je iluzórny a nesprávny záver prvoinštančného súdu, keďže je nepochybné, že v prípade reštrukturalizácie aktíva Arca Investments nebudú mať takú hodnotu, ako by mali, keby reštrukturalizácia nebola. V poslednej časti dovolania nazvanej „Ďalšie zásadné skutočnosti ohľadom skupiny Arca“ (bod V.) dovolateľ poukázal na existenciu tzv. moderačného práva súdu, a to aj súdu odvolacieho, teda oprávnenie súdu zriadiť zabezpečovacie a neodkladné opatrenie v rozsahu odlišnom, než navrhovanom. Tvrdí, že s ohľadom na povahu veci, kedy je reálna hrozba, že žalovaný v dohľadnej dobe skončí v konkurze, ako aj zámer a ciele zákonodarcu, je potrebné ponechať zabezpečovacie opatrenie na neurčitý čas a nepodmieňovať ho podaním žaloby vo veci, pretože vymáhanie predmetnej nespornej pohľadávky na súde, by len navýšilo stratu žalobcu. Napokon žalobca poukázal na rozhodnutia iných súdov (Okresného súdu Topoľčany, Okresného súdu Nitra, Okresného súdu Bratislava IV, ako aj Krajského súdu v Bratislave), ktorými tieto poskytli ochranu veriteľom spoločnosti zo skupiny Arca Capital (Arca Capital Slovakia aj Arca Investments). S poukazom na ne má žalobca za to, že rozhodnutia najvyšších súdnych autorít sú z dôvodu právnej istoty v otázkach ohrozenia exekúcie a ďalších predpokladov pre nariadenie neodkladných a zabezpečovacích opatrení, záväzné.

12. Dňa 21. 01. 2022 bolo súdu prvej inštancie doručené písomné podanie žalobcu z rovnakého dňa,

označené ako „Doplnenie k dovolaniu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 31.08.2021, č.k. 1CoZm/10/2021-1057“ [v ďalšom texte len „Doplnenie dovolania“ (č.l.1443-1445)]. V predmetnom podaní žalobca uviedol, že omylom označil nesprávny dovolací dôvod, keď v pôvodnom dovolaní (nesprávne) dôvodil prípustnosťou dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p., namiesto správne mieneného ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p.

13. K dovolaniu žalobcu sa písomne vyjadril žalovaný (č. l. 1472 - 1474), v ktorom navrhol tento mimoriadny opravný prostriedok ako neprípustný odmietnuť. Dôvodil názorom, že s poukazom na § 421 ods. 2 C. s. p., v spojení s § 357 písm. d/ C.s.p., dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie o zamietnutí návrhu žalobcu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia a neodkladného opatrenia, nie je prípustné. Súčasne dôvodil tým, že žalobca vôbec nezdôvodnil, v čom má spočívať vada podľa § 420 písm. f/ C. s. p. Vo vzťahu k prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p., poukázal na to, že žalobca skutočnosť, že namiesto ust. § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p., ako dovolací dôvod uplatňuje § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p., uviedol až v doplnení dovolania, ktoré bolo súdu doručené po uplynutí lehoty, v ktorej mohol upraviť rozsah dovolania. Navyše, ani doplnenie dovolania neobsahuje žiadne nové skutočnosti alebo dôkazy preukazujúce prípustnosť dovolania podľa označeného ustanovenia.

14. Písomné vyjadrenie žalovaného zaslal súd prvej inštancie postupom podľa § 436 ods. 4 C. s. p., žalobcovi (doručenka na č. l. 1484), ktorého ďalšie vyjadrenie v konaní nenasledovalo.

15. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 C. s. p.) po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.), zastúpená advokátom (advokátskou kanceláriou) v súlade s ustanovením § 429 ods. 1 C. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 veta pred bodkočiarkou C. s. p.) preskúmal vec a dospel k záveru, že tento mimoriadny opravný prostriedok žalobcu je procesne neprípustný. Na stručné odôvodnenie svojho rozhodnutia (§ 451 ods. 3 veta prvá C. s. p.) dovolací súd uvádza nasledovné:

16. Podľa § 419 C. s. p., proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je dovolanie prípustné, ak to zákon pripúšťa. Uvedené znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 C. s. p.

17. Podľa § 420 C. s. p., dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, pokiaľ trpí niektorou z procesných väd konania vymenovaných v písm. a/ až f/ predmetného ustanovenia (zakotvujúce tzv. vady zmätočnosti). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C. s. p.).

18. Naproti tomu pre dovolanie prípustné podľa § 421 C. s. p., platí, že ho možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C. s. p.). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C. s. p.).

19. Úspešné uplatnenie dovolania je vždy nevyhnutne podmienené primárnym záverom dovolacieho súdu o prípustnosti dovolania a až následným, sekundárnym záverom, týkajúcim sa jeho dôvodnosti. Z vyššie citovaných zákonných ustanovení upravujúcich otázku prípustnosti dovolania je zrejmé, že na to, aby sa dovolací súd mohol zaoberať vecným prejednaním dovolania, musia byť splnené podmienky prípustnosti dovolania, vyplývajúce

z § 420 alebo § 421 C. s. p., a tiež podmienky dovolacieho konania, t. j. aby (okrem iného) dovolanie bolo odôvodnené dovolacími dôvodmi, aby išlo o prípustné dovolacie dôvody a aby tieto dôvody boli vymedzené spôsobom uvedeným v § 431 až § 435 C. s. p. Pri skúmaní prípustnosti dovolania dovolací súd vychádzal z toho, že dovolaním je napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, vydané v konaní o

návrhu na nariadenie zabezpečovacieho a neodkladného opatrenia, pričom práve dôkladné skúmanie povahy napadnutého rozhodnutia (či sa jedná o rozhodnutie vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí) považoval za kľúčový aspekt pre posúdenie otázky prípustnosti dovolania.

20. Dovolací súd preto v preskúmvanej veci zisťoval, či uznesenie odvolacieho súdu č. k. 1CoZm/10/2021-1057 zo dňa 31. 08. 2021, napadnuté dovolaním, je rozhodnutím vo veci samej, prípadne rozhodnutím konečným, ktorá povaha rozhodnutia by otvárala dovolaciemu súdu možnosť preskúmať prípustnosť dovolania podľa ustanovenia § 420 písm. f/ C. s. p., uplatneného dovolateľom v jeho dovolaní. V tejto súvislosti dovolací súd upriamuje pozornosť na ustálenú rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej tiež „Najvyšší súd SR“, „najvyšší súd“ alebo „NS SR“) v rozhodnutiach sp. zn. 4Obdo/66/2017 z 19. júna 2018, uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 76/2018 a sp. zn. 3Cdo/157/2017 z 11. októbra 2017, uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 21/2018.

21. Z ustálenej judikatúry dovolacieho súdu vyplýva, že proti rozhodnutiu odvolacieho súdu o neodkladnom opatrení je prípustné dovolanie podľa § 420 C. s. p. (viď uznesenie NS SR sp. zn. 4Obdo/66/2017 z 19. júna 2018, resp. uznesenie sp. zn. 1Obdo/64/2019 zo 6. novembra 2019) len vtedy, ak toto má charakter rozhodnutia vo veci samej. Pri neodkladných opatreniach nekonzumujúcich vec samu (vo vzťahu k prípustnosti dovolania) sa zohľadňuje, že ide (len) o dočasné procesné opatrenie súdu, trvanie ktorého je obmedzené a môže byť za podmienok uvedených v zákone zrušené. Neodkladné opatrenie má v takomto prípade nastoliť určitý stav len dočasne a bez ujmy na konečnú, definitívnu ochranu, poskytovanú až rozhodnutím súdu vo veci samej. Zákonodarca tu nepochybné zohľadnil, že procesné nesprávnosti súdov, ku ktorým pritom môže dôjsť, sa v takom prípade vyznačujú nižšou intenzitou porušenia procesných oprávnení (sp. zn. 3Cdo/157/2017). K uvedenému záveru dospel najvyšší súd už v rozhodnutí sp. zn. 8Cdo/83/2017 zo 14. júna 2017, v ktorom uviedol, že rozhodnutie o neodkladnom opatrení má povahu rozhodnutia vo veci samej vtedy, ak samotné neodkladné opatrenie konzumuje vec samu. Taktiež v uznesení sp. zn. 3Cdo/157/2017 z 11. októbra 2017 dovolací súd vyslovil, že dovolanie nie je podľa § 420 C. s. p. prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie o nariadení neodkladného opatrenia na základe takého návrhu, spolu s ktorým, prípadne po podaní ktorého, bola podaná nadväzujúca žaloba.

22. Vyššie opísaná situácia, teda keď samotné neodkladné opatrenie konzumuje vec samu, môže nastať v prípade návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, podaného po skončení konania (pri splnení podmienok § 325 ods. 1 C. s. p.), ako aj v prípade návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, podaného pred začatím konania, na ktoré nenadväzuje žaloba podľa § 336 ods. 1 C. s. p., a konanie tak končí rozhodnutím o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia (porovnaj uznesenie NS SR sp. zn. 5Cdo/154/2018 z 28. marca 2019).

23. O rozhodnutie, ktorým sa konanie končí, by išlo v prípade, ak by súd musel vec skončiť procesne (pre existenciu prekážky vecného prejednávania odôvodňujúcej zastavenie konania alebo odmietnutie podania) bez toho, aby vec meritorne prejednal.

24. V preskúmvanej veci je nepochybné, že sa jedná o prípad konania o nariadenie zabezpečovacieho a neodkladného opatrenia pred začatím konania vo veci samej, na ktoré nenadväzuje žaloba podľa § 336 ods. 1 C. s. p. Vzhľadom na uvedené dovolací súd konštatuje, že uznesenie odvolacieho súdu, ktorým bolo rozhodnuté v konaní o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho a neodkladného opatrenia, ktoré žalobca napadol dovolaním, konzumovalo vec samu, a preto má pre posúdenie prípustnosti dovolania podľa ustanovenia § 420 C. s. p., povahu rozhodnutia vo veci samej. Dovolací súd pre úplnosť poukazuje na vyjadrenie samotného žalobcu, ktorý uviedol, že nariadenie zabezpečovacieho opatrenia a neodkladného opatrenia na neurčitý čas vyplýva z povahy veci, kedy je reálna hrozba, že žalovaný v dohľadnej dobe skončí v konkurze, a je potrebné nepodmieňovať ho podaním žaloby vo veci, pretože

vymáhanie predmetnej pohľadávky na súde by len navýšilo straty žalobcu.

25. Dovolací súd v ďalšom skúmal prípustnosť dovolania podľa ustanovenia § 420 C. s. p., z hľadiska jeho vymedzenia dovolateľom, ktorý dôvodil ustanovením § 420 písm. f/ C. s. p., podľa ktorého je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

26. Vady konania vymenované v ustanovení § 420 C. s. p., a teda vrátane vady zakotvenej v ustanovení § 420 písm. f/ C. s. p., sú špecifické tým, že zakladajú nielen prípustnosť dovolania, ale aj jeho dôvodnosť. Vyplyva to z ustanovenia § 431 C. s. p., podľa ktorého dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C. s. p.), zároveň, dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C. s. p.). Vo vzťahu k dovolateľom uplatnenému dovolaciemu dôvodu podľa § 420 písm. f/ C. s. p., z obsahu dovolania vyplýva, že žalobca síce uplatnil tento dovolací dôvod uvedením citácie jeho zákonného ustanovenia v rámci odôvodnenia prípustnosti dovolania, avšak bližšie ho v dovolaní žiadnym spôsobom nekonkretizoval, neuviedol v čom podľa neho spočíva vada uvedená v tomto ustanovení, a teda ho nevymedzil tak, ako zákon predpokladá

v ustanoveniach § 431 ods. 1 a 2 C. s. p. Zdôvodnenie dovolateľa je všeobecné, bez riadneho vymedzenia odvolacieho dôvodu v zmysle zákona, pričom všetky argumenty uvedené

v dovolaní sa viažu na právne posúdenie veci. Za dovolací argument podľa § 420 písm. f/

C. s. p., nemožno považovať ani obsah dovolania na strane 28 dovolania v jeho 3. odseku, v ktorom dovolateľ uviedol, že „...je potrebné namietat' aj arbitrárny a nesprávny záver súdu prvej inštancie, že v dôsledku reštrukturalizácie nedôjde k zníženiu majetku, čo je iluzórny a nesprávny záver súdu prvej inštancie, keďže je nepochybné, že v prípade reštrukturalizácie aktíva Arca Investments nebudú mať takú hodnotu, ako by mali, keby reštrukturalizácia nebola“. Z kontextu tejto argumentácie dovolateľa je zrejmé, že dovolateľ arbitrárny záver súdu prvej inštancie viaže k právnemu posúdeniu veci a zistenému skutkovému stavu

(k otázke, či v dôsledku reštrukturalizácii dôjde alebo nedôjde k zníženiu majetku Arca Investments a aká bude hodnota jeho aktív v prípade povolenia reštrukturalizácie), a teda k dovolaciemu dôvodu podľa § 421 C. s. p..

27. Pre úplnosť dovolací súd uvádza, že pre naplnenie ustanovenia § 420 písm. f/ C. s. p., je nevyhnutné kumulatívne splnenie troch zákonných znakov, ktorými sú 1/ nesprávny procesný postup súdu, 2/ tento nesprávny procesný postup znemožnil strane sporu realizovať jej patriace procesné práva, súčasne 3/ intenzita tohto zásahu dosahovala takú mieru, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Pod nesprávnym procesným postupom súdu treba rozumieť taký postup súdu, ktorým sa strane znemožnila realizácia tých procesných práv, ktoré majú slúžiť na ochranu a obranu jej práv a záujmov v tomto konkrétnom konaní. V zmysle nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „Ústavný súd SR“ alebo „ústavný súd“) č. k. II. ÚS 120/2020 z 21. januára 2021, pod pojmom „nesprávny procesný postup súdu“, ktorý odôvodňuje prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f/ C. s. p., je potrebné rozumieť faktickú činnosť alebo nečinnosť súdu, procedúru prejednávania veci (to, ako súd viedol spor), znemožňujúcu strane sporu plnohodnotnú realizáciu jej procesných oprávnení, mariacu možnosť jej aktívnej účasti

na konaní, ale aj absenciu odôvodnenia súdneho rozhodnutia, jeho nedostatočnosť, nezrozumiteľnosť, nepresvedčivosť, či svojvoľnosť, nezabezpečujúcu všetky atribúty a garancie spravodlivej súdnej ochrany. Osobitne vo vzťahu k preskúmateľnosti rozhodnutí

vo veci konajúcich súdov, dovolací súd konštatuje, že dôvody, ktorými súdy odôvodnili zamietnutie návrhu žalobcu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia a neodkladného opatrenia (resp. ktorým odvolací súd potvrdil zamietajúce rozhodnutie prvoinštančného súdu), sú dostatočne jasne a zrozumiteľne vyhodnotené, a teda preskúmané súdne rozhodnutia nemožno považovať za nedostatočné. Tieto spĺňajú zákonnú požiadavku riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia, v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 C. s. p. (uplatňované aj v odvolacom konaní podľa § 378 ods. 1 C. s. p.). Z rozhodnutia súdu prvej inštancie vyplýva hlavný dôvod zamietnutia žalobcovho návrhu, a to absencia

osvedčenia jeho aktívnej vecnej legitímácie z dôvodu nepredloženia originálu zmenky. Tento predložil žalobca v rámci odvolacieho konania, avšak ani napriek odstráneniu tohto vytýkaného nedostatku nebolo možné návrhu žalobcu vyhovieť z dôvodu nesplnenia základných predpokladov na to, aby bolo zabezpečovacie opatrenie nariadené, keďže obchodný podiel, ktorý má byť predmetom záložného práva, nie je vo vlastníctve dlžníka žalobcu (Arca Investmets, a.s.), ale je vo vlastníctve tretej osoby (Arca Capital Slovakia, a.s.), ktorá dlžníkom žalobcu nie je a nie je s ním v žiadnom vzťahu. Popri uvedenom odvolací súd konštatoval aj neosvedčenie toho, akým spôsobom sa zlepši pozícia žalobcu ako vertiteľa v prípade nariadeného zabezpečovacieho opatrenia vzhľadom na účinky konkurzného konania, ktoré bolo začaté voči spoločnosti Arca Investmets, a.s., ako aj účinky reštrukturalizačného konania, ktoré bolo začaté voči spoločnosti Arca Capital Slovakia, a.s., t. j. voči žalovanému. Sumarizujúc uvedené, odvolací súd konštatoval absenciu osvedčenia obavy žalobcu z ohrozenia exekúcie v čase rozhodovania o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho a neodkladného opatrenia. Preskúmaním rozhodnutí oboch vo veci konajúcich súdov dovolací súd dospel k záveru, že tieto obsahujú dostatočnú právnu argumentáciu k dôvodom zamietnutia žalobcovho návrhu, a to aj odkazom relevantné zákonné ustanovenia. Dovolací súd na tomto mieste považuje za významné zdôraznenie judikatúrou Ústavného súdu SR konštatovaného stavu, že iba skutočnosť, že dovolateľ sa so skutkovým a právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej nedôvodnosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia súdu/súdov (napr. I. ÚS 188/06). Z ustálenej judikatúry ústavného súdu vyplýva tiež záver, že odôvodnenia rozhodnutí prvoinštančného súdu a odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane (napr. II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08, IV. ÚS 350/09), pretože prvoinštančné a odvolacie konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok (IV. ÚS 489/2011). Tento právny názor zahŕňa aj požiadavku komplexného posudzovania všetkých rozhodnutí všeobecných súdov (tak prvoinštančného súdu, ako aj súdu odvolacieho, prípadne aj dovolacieho), ktoré boli vydané v priebehu príslušného súdneho konania. Pokiaľ ide o podmienku prípustnosti dovolania podľa § 420 písm. f/ C. s. p., je napokon nevyhnutné posúdenie miery, do akej došlo postupom súdu k porušeniu práva strany na spravodlivý proces. Podmienka prípustnosti dovolania podľa uvedeného ustanovenia nie je totiž splnená, ak právo strany na spravodlivý proces bolo porušené len v časti konania, resp. do takej miery, že strana mohla uplatniť svoj vplyv na výsledok konania podaním odvolania. V prejednávanom prípade žalobcovi obrana jeho práv a oprávnených záujmov v rámci odvolacieho konania bezpochyby umožnená bola.

28. Obsahom ďalšej rozsiahlej časti dovolania označenej ako „Dovolacie dôvody“, sú výlučne námietky dovolateľa týkajúce sa právneho posúdenia veci. Dovolateľ vo svojom dovolaní dôvodí prípustnosťou dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p., vo vzťahu ku ktorému ustanoveniu v ďalšom písomnom podaní, označenom ako „Doplnenie k dovolaniu“ uviedol, že omylom označil nesprávny dovolací dôvod, keď v pôvodnom dovolaní (nesprávne) dôvodil prípustnosťou dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p., namiesto správne mieneného ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p.. Vo vzťahu k doplneniu dovolania dovolací súd upozorňuje, že predmetné podane bolo súdu prvej inštancie doručené po lehote zakotvenej v ustanovení § 427 ods. 1 veta prvá C. s. p., podľa ktorého dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Vzhľadom na skutočnosť, že rozhodnutie odvolacieho súdu bolo dovolateľovi doručené dňa 03. 10. 2021 (č. l. 1067) a doplnenie dovolania bolo súdu prvej inštancie doručené dňa 21. 01. 2022 (č. l. 1456), na predmetné podanie a dôvody v ňom uvedené prihliadnúť nemožno s poukazom na ustanovenie § 430 C. s. p., podľa ktorého rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. Z tohto dôvodu dovolací súd posudzoval prípustnosť dovolania podľa § 421 C. s. p. uplatnenú „len“ v pôvodnom dovolaní žalobcu.

29. Podľa § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p., dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu. Dovolanie je tiež prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená (§ 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p.).

30. Podľa § 421 ods. 2 C. s. p., dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/.

31. Podľa § 357 písm. d/ C. s. p., odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia.

32. S poukazom na vyššie citovanú právnu úpravu, relevantné a primárne vo vzťahu k tejto časti dovolania bolo, že v samotnom znení ustanovenia § 421 ods. 2 C. s. p., sú taxatívne vymedzené rozhodnutia odvolacieho súdu, voči ktorým nie je prípustné dovolanie podané v zmysle ustanovenia § 421 ods. 1 C. s. p. Medzi takéto rozhodnutia patrí aj rozhodnutie odvolacieho súdu o odvolaní podanom proti uzneseniu súdu prvej inštancie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia. Dovolací súd preto dovolanie žalobcu v tejto časti odmietol (§ 447 písm. c/ C. s. p.), pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 421 ods. 2 C. s. p.).

33. Len na okraj vyššie uvedeného dovolací súd uvádza, že prípustnosť dovolania podľa ustanovenia § 421 ods. 1 C. s. p., sa vždy vzťahuje na právnu otázku, ktorej vyriešenie viedlo k záverom uvedeným v rozhodnutí odvolacieho súdu. Zo zákonodarcom zvolenej formulácie vyplýva, že otázkou riešenou odvolacím súdom sa rozumie tak otázka hmotnoprávna (ktorá sa odvíja od interpretácie napr. Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, Zákonníka práce, Zákona o rodine), ako aj otázka procesnoprávna (ktorej riešenie záviselo na aplikácii a interpretácii procesných ustanovení). Aby na základe dovolania podaného v zmysle § 421 ods. 1 C. s. p., mohlo byť rozhodnutie odvolacieho súdu podrobené meritórnemu dovolaciemu prieskumu z hľadiska namietaného nesprávneho právneho posúdenia veci, musia byť (najskôr) splnené predpoklady prípustnosti dovolania zodpovedajúce niektorému zo spôsobov riešenia tej právnej otázky, od vyriešenia ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu a tiež podmienky dovolacieho konania, medzi ktoré okrem iného patrí riadne odôvodnenie dovolania prípustnými dovolacími dôvodmi a spôsobom vymedzeným v ustanoveniach § 431 až § 435 C. s. p. (v tejto súvislosti porovnaj rozhodnutia sp. zn. 2Cdo/203/2016 a 6Cdo/113/2017). Z obsahu dovolania však právnu otázku, ktorá by podľa dovolateľa mala byť vyriešená dovolacím súdom, identifikovať nemožno, z ktorého dôvodu nie splnená jedna z podmienok vykonania dovolacieho prieskumu.

34. Rovnako len pre úplnosť dovolací súd uvádza, že dovolací súd je viazaný len tým, ako dovolateľ právnu otázku nastolí, nie už tým, pod ktoré písmeno ustanovenia § 421 C. s. p., ju podradí (k tomu viď sp. zn. 8Cdo/54/2018). Uvedené znamená, že pokiaľ by dovolateľ v dovolaní „mylne“ označil dôvody dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p, hoci z obsahu dovolania (§ 438 ods. 1 v spojení s § 124 ods. 1 C. s. p.) by vyplývali okolnosti nasvedčujúce prípustnosti dovolania podľa ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p., „nehrozila“ by obava, že v prípade správne vymedzenej dovolacej otázky, by túto dovolací súd nepreskúmal podľa správneho ustanovenia C. s. p. Ako však dovolací súd konštatoval už vyššie, v preskúmvanej veci dovolateľ právnu otázku nevymedzil.

35. Napokon, vo vzťahu k rozhodnutiam okresných súdov a Krajského súdu v Bratislave, označeným dovolateľom v jeho dovolaní (ktorými v iných obdobných konaniach bolo žalobcovi, resp. iným veriteľom vyhovené), najvyšší súd upozorňuje, že tieto ustálenú rozhodovacia prax najvyšších súdnych autorít, tak ako tvrdí, žalobca, považovať nemožno Ústavný súd SR za ustálenú prax najvyššieho súdu považuje jeho rozhodnutia, ktorými je určitá právna otázka vyriešená ustálené a pokiaľ „najvyšší súd považuje určitý právny názor za ustálený, je vhodné, aby ho publikoval v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky“ (I. ÚS 115/2020, I. ÚS 206/2022).

36. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti, keďže dovolateľ nevymedzil dovolací dôvod podľa § 420 písm. f/ C. s. p., zákonom požadovaným spôsobom, dovolací súd dovolanie žalobcu v tejto časti podľa § 447 písm. f/ C. s. p., odmietol. Zároveň odmietol dovolanie žalobcu podľa § 447 písm. c/ C. s.

p., v dôsledku neprípustnosti dovolacieho dôvodu podľa § 421 C. s. p. Dovolací súd tak rozhodol bez toho, aby sa zaoberal otázkou vecnej správnosti dovolaním napadnutého rozhodnutia.

37. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.; § 453 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 C. s. p.). O výške náhrady trov konania žalovaného, ako úspešnej sporovej strany v dovolacom konaní, rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 C. s. p).

38. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 veta druhá C. s. p., a § 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. 05. 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.